

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XIX. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1812_189-txt-shoot-idm875.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saa frimodig jeg imidlertid her fremtræder, fordi jeg veed, det er Sandhed jeg fornemmelig haver at føre, saa gladelig jeg fremtræder i det visse Haab, at mine Ord under Hans Velsignelse, i hvis Navn og ved hvis Bistand de udgaa, skulle glæde og styrke Nogle, om de end fortørne og forbittre Mange; maa jeg dog bekende, at jeg med en vis Frygt fremtræder dennesinde. Ukyndig er jeg ikke i Krøniken, men hvo kan med sagte Skridt sin ganske Livstid, end sige i nogle Aar, gennemvandre Almindingen med sin uhyre Vidde? Var jeg xxblevet ved mit første Forsæt, som jeg blev derved hardtad lige til Reformationen, kun at give en forstaaelig kort Udsigt over de almindelige Begivenheder, med Vink om deres indvortes Sammenhæng, da havde jeg vel været Arbeidet nogenlunde voxen, havde leveret en passelig Ledetraad til historisk Undervisning efter et Kaart som Strasses Strom der Zeit, og vilde maaske høstet ligesaamegen Roes, som jeg nu maa vente Daddel og Vrede. Men alt som jeg nærmede mig Luther, blev det Trang for mig, at vise hvad Gud udrettede ved Ham, Hvad vi have forloret i Tidens Strøm, hvordan det gik til Grunde, og hvad vi kan love os af Fremtiden. Ogsaa dette havde ladet sig udsige med faa Ord, men kun indlysende for saare Faa, og kun til Spot for de Fleste. Jeg maatte da vove mig ind i Tidsrummets Irgange, uagtet jeg forudsaae at Feiltrin vare uundgaaelige. Det ere de for Enhver, thi Eet er det at kunne spore Rygmarven i Tidens Kæmpelegeme, og af Mundens Tale at vurdere Hjertets Overflødighed, et Andet er at forfølge Nerver og Sener og Aarer fra Rod og Kilde til Ende og Udløb, at belure Hjertet i sine Slag, og Hjer nen i al sin Bestilling, det kan ingen Dødelig, men det maatte Man, for i det Enkelte at gaee frem med visse Trin og opdage de fine xxiOvergange. Meget lader sig ved Tro, Kundskab, Flid, og fremfor alt ved Guds Bistand gøre; thi ogsaa Fortiden har et synligt Ansigt, hvori Aand og Hjer te speile sig, hvis Træk kan forfølges og aabenbare mange hemmelige Raad; men hertil udkræves flere Aar og Øine, end een Tidsalder, end sige een Mand har i Eie. Lægger jeg nu til, at jeg ei nær har den udbredte og grundige Kundskab, som jeg kunde havt, hvis Meget ei før havde syntes ubetydeligt og unødvendigt at vide, som jeg nu seer at være saare vigtigt, samt, at jeg har skrevet om dette Tidsrum langt fra Bogsamlinger og med maadelige Hjelpemidler; da vil ingen Retsindig kræve selv den Grad af Fuldendthed jeg under andre Omstændigheder kunde givet Arbeidet. Enhver Rettelse, enhver Indsigelse af kyndige Mænd, skal da være mig velkommen; thi kun Sandhed er mit Hjertes Begæring, og jeg veed, at Menneskers Paafund, var det end nok saa kløgtigt, er kun Daarlighed mod Guds vise Raad. Mener Man derimod, at jeg med Hensyn paa mine Kræfter og øvrige Vilkaar skulde reent ladet Arbeidet fare, da staar jeg igen rolig og frimodig, thi jeg veed, at meget Rigtigt og Gavnligt er sagt; at jeg har udtrykt mig med Varsomhed, hvor jeg ei vidste ret Besked, og at selv mine Feiltagelser ofte maatte ske, før det xxiiSande kunde komme for Lyset. Det skal heller Ingen sige mig paa, at nogen Virkelighed er blevet fordreiet eller fortiet, fordi den modsagde min Tro, snarere lagde jeg mangengang Tømme paa mig selv, for ikke at give denne Arbeidets Deel en i Forhold uhyre Vidtløftighed. Den er endda blevet stor nok, men Man kan jo anse Bogen for en Udsigt over det lutherske Tidsrum, med en kort Indledning om de forrige Aldre. Værre er det vel, at det nok her er gaaet mig som Romeren melder: